

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Търговище, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. ИВАНОВА

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от МАРИАНА Н. ИВАНОВА Търговско дело № 20213500900027 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съдът съобрази следното:

Производството е по чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Образувано по искова молба вх. № 267/31.03.2021 г., депозирана от Н. ЗЮЛК. Н., ЕГН ***** от с. *****, обл. *****, чрез процесуалния му представител адв. Я.Д. - САК, срещу ЗК „Уника“ АД, ЕИК 040451865 София, с предявени обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД за сумата 147 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди и за сумата 8 100 лв. - обезщетение за имуществени вреди, претърпени от ищеца, вследствие на ПТП на 28.04.2019 г., причинено от И.Ю. ЗЮЛК. при управление на „Рено Мастер“, с рег.№ Т 2772 АК, застраховано при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху главниците от 22.02.2021 г. до окончателното изплащане.

С определение № 12/22.04.2021 г. съдът е освободил ищеца от заплащане на държавна такса и разноски по делото на осн.чл. 83, ал. 2 от ГПК.

По реда и в срока по чл. 367 ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответното дружество, чрез процесуалния му представител юриск. В. М., със становище по допустимостта и основателността на предявените иски, ведно с процесуални искания.

В срока по чл. 372 ал. 1 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба (ДИМ) със становище по възраженията на ответника, с искане да бъде задължен да посочи изрично

дължимостта на кои разходи (предвид частичното изплащане на застрахователно обезщетение за имуществените вреди) за лечение оспорва като недължими. С ДИМ, в изпълнение указанията на съда, е уточнен и ответника по делото – „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ УНИКА“, ЕИК 040451865, тъй като посочения в ИМ ЕИК 831626729 е на друго търговско дружество- „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ УНИКА ЖИВОТ“.

В срока и по реда на чл. 373 от ГПК е постъпил допълнителен писмен отговор от ответника, с който, във връзка с т. 1 от подаденото от ищеца становище, е направено уточнение относно оспорването на част от претендираните имуществени вреди, по изрично посочени фактури.

Претенцията за обезщетение е обоснована с обстоятелствата, че на 28.04.2019 г., около 12.40 ч., в Република Румъния, на Автомагистрала А1, в лента № 1, по посока от Тимишоара към Лугож, водачът И.Ю. ЗЮЛК., чиято гражданска отговорност е застрахована в ответното търговско дружество, при управление на „Рено Мастер“, с рег.№ Т 2772 АК, в района на км 501+400м, не спазил достатъчно странична дистанция, загубил управлението на процесното МПС и ударил задна лява страна на движещото се пред него МПС „Рено Мастер“, с рег. № Н 3475 ВТ, управлявано от В. Д. В. В резултат на инцидента ищецът, в качеството му на пътник в МПС „Рено Мастер“, с рег.№ Т 2772 АК, получил следните телесни увреждания: •политравма-счупване на таза- десен ацетабулум (дясна ябълчна бедрена кост); •счупване на дясна бедрена кост в дистална (долна) част- медиален кондил; •счупване на дясна тибия в проксималната част-латерален кондил с наложен фиксатор по спешност; •счупване на медиалния (среден) фемор вдясно; Счупвания, обхващащи гръдния кош, седалището, таза и крайник (-ци)- закрито, Счупване на ацетабулума- закрито- дясно. Счупване на долния край на бедрената кост- закрито- дясно. Счупване на горния край на тибията (голям пищял- закрито - дясно.) - Фрактура ацетабули дек. Фрактура кондили медиалис феморис дек. Фрактура кондили латералис тибие дек. Фиксацио екстерна. Състоянието му било тежко и наложило извършване на множество оперативни интервенции и продължителен болничен престой, подробно описан в ИМ – в История на заболяването (ИЗ) 16518; ИЗ 18025; ИЗ 20095; ИЗ 21095. В обобщение, ищецът е посочил, че вследствие на инцидента претърпява множество травми, за които получава и гореописаното лечение.

Ищецът подробно е описал претърпените и търпени неимуществени вреди от инцидента, изразяващи се в: силни и продължителни болки и страдания от уврежданията, които продължават и към днешна дата; премахването на цяла кост (коленна капачка) силно ограничава и затруднява функциите на крайника, затруднява движението и походката, налага и последващо лечение, и понастоящем се движи с помощни средства (бастун), не е в състояние да се обслужва сам, промяната касае и неговата професия – шофьор, което вече не може да упражнява; както и други негативни изживявания – психически шок, дискомфорт и страх, когато се намира в близост до превозни средства, които неимуществени вреди ищецът оценява на 200 000 лв., с пояснение, че исковата претенция е за 147 000 лв., тъй като застрахователят-ответник му е изплатил 53 000 лв. по предявената извънсъдебна претенция.

Вследствие на ПТП и получените увреждания, за медицинското лечение и съпътстващи процедури ищецът твърди, че е заплатил разходи в размер 17 265.88 лв., от които 8 100 лв. невъзмездни от ответника до настоящия момент (доброволно заплатеното от застрахователя обезщетение за имуществени вреди е в размер 9 165.88 лв.).

ВЪЗРАЖЕНИЯТА на застрахователя по съществото на исквете са за прекомерност на претендираното обезщетение, с оглед разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, поради непоставяне на предпазен колан. По отношение на имуществените вреди – възражението е, че не са заплатени разходите по изрично посочените в допълнителния отговор 4 бр. фактури, тъй като по образуваната щета, както и по делото, не са представени документи, удостоверяващи необходимостта от извършване на разходи от подобен характер.

Тъй като страните не спорят относно валидността на застрахователното правоотношение по застраховка „ГО“ по отношение на МПС „Рено Мастер“, с рег. № Т2772АК, сключена при ответника със застрахователна полица с действие от 03.02.2019 г. - 02.02.2020 г., с определението по чл. 374 ГПК съдът е постановил, че това обстоятелство не подлежи на доказване.

Не е спорно и обстоятелството, че по реда на чл. 380 КЗ ищецът е отправил извънсъдебна застрахователна претенция вх. № 20100321 от 10.02.2021 г., частично удовлетворена от ответника в размерите, посочени по-горе (съответно 53 000лв. и 9 165.88 лв.), за което ищецът е уведомен с писмо изх. № 4680421/22.02.21 г., срещу който размер ищецът е възразил с молба вх. № 20100321 от 19.03.21 г. (л. 242- 251).

Не е налице спор и относно механизма на ПТП. Не се спори и това, че въпросното МПС, причинило ПТП-то, е микробус.

Спорът е основно относно размера на претендираното обезщетение, предвид и възражението на ответника за съпричиняване от страна на пострадалия.

След като провери и обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, приетите съдебни експертизи, съдът **приема за установено от фактическа страна следното:**

От представените в заверен превод писмени доказателства, съставени от надлежните досъдебни органи в Република Румъния, както и от заключението на приетата и неоспорена САТЕ, се установява, че на 28.04.2019 г., около 12.40 ч., в Република Румъния, на Автомагистрала А1, в пътна лента № 1 (средна пътна лента), по посока от гр. Тимишоара към гр. Лугож, се движат попътно л.а. „Рено Мастер“, с рег.№ Т 2772 АК, управляван от И.З., и л.а. „Рено Мастер“, с рег. № Н 3475 ВТ, управляван от В. В. В даден момент, в района на км 501+400м, водач ЗЮЛК. на л.а. „Рено“, с рег. № Т 2772 застига л.а. „Рено“, с рег. № Н 3475 ВТ и предприема маневра „изпреварване“, като при тази маневра не осигурява достатъчно безопасно странично разстояние с движещия се пред него автомобил,

в резултат на което последва удар между предна дясна част на управляваното от ЗЮЛК. МПС със задна лява страна на движещото се пред него МПС, управлявано от В. Вследствие на инициалния удар водач ЗЮЛК. губи контрол над управлението на превозното средство, навлиза в лента № 2 и се удря в парапета отляво, след което автомобилът продължава движението си напред и достига парапета отдясно, обръща се на лявата си страна, плъзга се 4-5 м и се установява между аварийната лента и пътна лента № 1. Л.а. "Рено Мастер", рег. № Н 3475 ВТ е отхвърлен от удара в парапета отдясно и се установява между пътна лента № 1 и пътна лента № 2.

С определението, постановено по реда на чл. 374 от ГПК, съдът е приел, че е компетентен да разгледа предявения иск. Компетентният съд при дела с международен елемент (ПТП е настъпило в друга страна, членка на ЕС - Румъния) се определя по общите правила, свързани с местожителството или седалището на ответната страна по правоотношението или според специфичната материя, освен в случаите на изрично споразумение между страните в тази насока. Регламент (ЕС) 1215/2012 почти изцяло възприема нормите на отменения Регламент (ЕО) 44/2001 и включително тези относно определянето на компетентния съд, като оставя правилото: че това е съдът на държавата-членка по местожителството или седалището на ответната страна по делото. Регламент (ЕС) № 1215/2012 се прилага към съдебни производства, образувани на или след 10 януари 2015г, докато висящите и приключили преди тази дата производства попадат в обхвата на Брюксел I – Регламент (ЕО) № 44/2001 (т. нар. Регламент Брюксел I), относно компетентността на съдилищата и признаването и изпълнението на съдебни решения по търговски и граждански дела.

Местната компетентност на ОСТ на осн.чл. 115, ал. 2 ГПК е обусловена от установения постоянен и настоящ адрес на ищеца в с. *****, общ. *****, обл.*****.

По приложимото материално право:

ПТП е настъпило на територията на друга държава член на ЕС, като предвид обичайното местопребиваване на деликвента и на пострадалия, е приложима изключващата разпоредба на чл. 4 § 2 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11.07.2007г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения - по обичайното местопребиваване на страните, ако е налице такова – чл. 4 § 2 от Регламента. Това се обосновава с наличието на предвидимост и правни очаквания на страните с обичайното местопребиваване в една и съща държава отговорността за неправомерно увреждане да е съответна на това познато материално право. Принцип на общата уредба на неправомерното увреждане е наличието на тясна връзка между правоотношението и правото на съответната държава.

По отношение на нарушаване на правилата за движение следва да се съобразят действащите правни норми по съответния на ЗДВП закон - правилник, Наредба и регламент

на РРумъния (АВАРИЙНА НАРЕДБА бр. 195 от 12 декември 2002 г. /преиздаден/ относно движението по обществени пътища; РЕГЛАМЕНТ от 4 октомври 2006 г. по прилагане на правителствената спешна наредба № 195/2002 относно движението по обществени пътища.

Съгласно представените документи, съобразно разпоредбите на чл. 196 ал. 2, 3 и 4 от Наказателния кодекс на Румъния (CODUL PENAL din 17 iulie 2009), предвид разпоредбите на чл. 20 от НК, съотнесен към чл. 16, ал. 1 б. “е” от НПК (CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ din 1 iulie 2010) извършеното от И.Ю. Зюлжаров процесно деяние е непредумишлена телесна повреда, предвидено и наказуемо в чл. 196, ал. 2, 3 и 4 от НК, за което не е образувано/или е прекратено наказателното производство, тъй като липсва предварителна жалба.

Съгласно чл. 118, б. в от РЕГЛАМЕНТ от 4 октомври 2006 г. по прилагане на правителствената спешна наредба № 195/2002 относно движението по обществени пътища в РРумъния (публ. в ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК № 876 от 26 октомври 2006 г.): „Шофьорът, който изпреварва, е длъжен: ... „в) да поддържа по време на изпреварване достатъчно странично разстояние от изпревареното превозно средство.

Според приетата автотехническа експертиза причината за настъпване на ПТП е субективното поведение на водача на л.а. „Рено Мастер“, с рег. № Т 2772 АК, предприел маневрата „изпреварване“, без да се убеди в безопасното извършване на тази маневра, като от приложените доказателства от румънските съдебни полицейски органи не са открити данни за техническа неизправност по ППС, извън тези от увреждане при удара между двете МПС-та. В писмените доказателства липсват технически данни за л.а. „Рено Мастер“ – модификация, година на производство и др., като в лице е посочило, че автомобилите от този модел са в производство от 1980 г., в което време всички автомобили са били оборудвани в завода-производител **с предпазни колани за всички места на пътниците (на двойна седалка в кабината), включително и на водача.**

От показанията на св. И.З. се установява, че управляваният от него микробус рег. № Т 2772 АК отпред, до шофьора, има двойна седалка за двама пътници. Другият пътуващ и пострадал (К.) седял на седалката до него, а ищецът Ниязи бил до вратата, като и тримата били с поставени предпазни колани. След като микробусът се преобърнал странично на лявата страна, после се плъзнал. Пътуващите отзад в микробуса други пътници били излезли от задната врата. Наложило се свидетелят да среже с нож както своя, така и коланите на двамата пътника до него (К. и Н.), да разбият предния прозорец с останалите момчета, които били извън микробуса. Въпреки действията им, поради заклещване на Ниязи, не успели да го измъкнат, а това било сторено от дошлите с линейката лица.

От доказателствата по делото, в това число и от приетата съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) се установява, че в резултат на инцидента ищецът получил следните телесни увреждания: • политравма-счупване на таза- десен ацетабулум (дясна ябълчна бедрена кост); • счупване на дясна бедрена кост в дистална (долна) част- медиален кондил;

•счупване на дясна тибия в проксималната част-латерален кондил с наложен фиксатор по спешност; •счупване на медиалния (среден) фемор вдясно; счупвания, обхващащи гръдния кош, седалището, таза и крайник (-ци)- закрито, счупване на ацетабулума- закрито- дясно. Счупване на долния край на бедрената кост- закрито- дясно. Счупване на горния край на тибията (голям пищял- закрито - дясно.) - Фрактура ацетабули дек. Фрактура кондили медиалис феморис дек. Фрактура кондили латералис тибие дек. Фиксацио екстерна. Състоянието на ищеца било тежко, наложило извършване на множество оперативни интервенции и продължителен болничен престой.

Съгласно СМЕ ищецът е получил тежки травми и счупвания на десния долен крайник. Постъпва по спешност и му е оказана първа помощ в болница в Румъния, където му е поставен външен фиксатор на десния крак. На 03.05.2019 г. постъпва на лечение в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД. Установени са следните счупвания: счупване на ацетабулума(чашката) на таза, счупване на дясна подбедрица в областта на големия пищял-медиален кондил, счупване на медиален кондил на дясното бедро. На 08.05.2019г. е опериран и е направена корекция на външния фиксатор и открито наместване с метална остеосинтеза с плака и винтове на ацетабулума(чашката) на таза. Впоследствие получава усложнение на 10.05.2019 г. плътен еритемен обрив в областта на глутеуса и таза. На 15.05.2019г. е извършена фасциотомия. На 21.05.2019г. повторна фасциотомия. На 28.05.2019г. отново фасциотомия. На 31.05.2019г. е направена кожна пластика. На 18.06.2019г. е правена костна пластика на тибията. Установено е отстраняване на пателата. Правена е артролиза и дебриман. Активното лечение е продължило с проведените множество оперативни интервенции около месец и половина, след което месеци наред е провеждал рехабилитация и лечение от психолог, поради нестабилно психическо състояние. При прегледа на ищеца, извършен на 16.08.2021 г., се установила все още нестабилна походка с ограничени и болезнени движения в дясна тазобедрена и коленна стави.

Според експерта претърпените телесни увреждания са в причинна връзка с процесното ПТП. От получените травми ищецът е имал много силни болки, които с времето и лечението постепенно са намалявали. Не подлежат до пълно възстановяване получените травми - ограничени и болезнени движения в дясната тазобедрена и колянна стави. Медицинската прогноза за пълно възстановяване е неблагоприятна. Извършените от ищеца разходи, съгласно представените писмени доказателства, са в причинна връзка от получените травми и проведеното лечение.

В разясненията, дадени в с.з., в.л.-ортопед пояснява, че лечебно-възстановителният процес може да има известно подобрение, ако ищецът провежда допълнително още рехабилитация, евентуално балнеолечение, оперативно лечение за отстраняване на имплантите от тазобедрената става; счупванията в тазобедрената, и в колянната става на ищеца са вътреставни и са много тежки, водят до артрозни изменения, които с времето се усложняват. Ищецът ще има проблем с клякането и продължително стоене прав, носене на тежести, примерно, с напъване на десния крак.

Показанията на св. Х. Н.а, касаещи търпените от ищеца болки и страдания, неговото физическо и психично здраве и период на възстановяване ще бъдат обсъждани от съда по-долу, в мотивите.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 493, ал. 1, т. 1 от КЗ, във вр. с чл. 45 и чл. 52 от ЗЗД – обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 ал. 1 от КЗ (“Пряк иск на увреденото лице“): увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380.

По силата на договора за застраховка „ГО“ застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях имуществени или неимуществени вреди на трети лица, ако те са настъпили във връзка с притежаването и използването на моторни превозни средства, за които отговарят съобразно българското законодателство.

Законовата разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите (чл. 498 ал. 3 от КЗ вр. с чл. 496 и чл. 380 от КЗ). Ищецът е отправил до ответното дружество писмена застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, но е получил частичен отказ, обуславящо допустимостта на предявените иски.

Налице са кумулативно изискуемите предпоставки от фактическия състав на чл. 45 ЗЗД /деяние, противоправност, вина, вреди и причинна връзка между деянието и вредите/, наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ (обстоятелство, прието за безспорно по делото), настъпването на застрахователно събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя, отправено писмена застрахователна претенция от увреденото лице до застрахователя по чл. 380 от КЗ, изтичане на тримесечния рекламационен срок от депозиране на претенцията по чл. 380 от КЗ, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител-застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Доколкото няма постановена присъда/споразумение, които да са задължителни за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки съдът намира за безспорно установени от събраните по делото доказателства.

Видно от заключението на САТЕ, от показанията на св. Ю., от констатациите в приложените в превод протокол за ПТП и др., изготвени от полицейските власти в РРумъния, неоспорени и приобщени към доказателствения материал, водачът на застрахованото при ответника МПС, е нарушил правилата за движение (горекоментирани) при предприетата маневра „изпреварване“ и единствено неговото субективно поведение е станало причина за състоялото се ПТП, в резултат на което ищецът е претърпял подробно описаните травми, довели до причинени, претърпени и търпени все още болки и страдания от ищеца, респ. имуществени вреди.

Безспорно установена се явява и причинно-следствената връзка между деянието и вредоносния резултат, което не се и оспорва от страните, предвид и частичното извънсъдебно плащане от страна на застрахователя.

Налице са предпоставките за уважаване на исковата претенция- виновно противоправно поведение на водача на застрахованото МПС, вредоносен резултат и причинно-следствена връзка между деянието и претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, следва да бъде ангажирана, като предявените искове се явяват доказани по основание.

По отношение размерът на дължимото обезщетение за претендираните неимуществени вреди:

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се ръководи от принципите на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят всички конкретни обстоятелства около самото произшествие, характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Следва да се посочи, че на обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и

непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние. В този смисъл са и дадените разяснения в ППВС 4/1968 г., съгласно които понятието "справедливост" не е абстрактно понятие и е свързано „с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства“ каквито са „характера на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.“. В горния смисъл е и практиката на ВКС, формирана в решения, постановени по реда на чл. 290 ГПК - решение № 1/26.03.2012 г. по т. д. № 299/2011 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 189/04.07.2012 г. по т. д. № 634/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 95/24.10.2012 г. по т. д. № 916/2011 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 121/09.07.2012 г. по т. д. № 60/2012 г. на ВКС, ТК, II т. о. и др.

Вследствие на ПТП ищецът е получил травми и счупвания на десния долен крайник - вътреставни и много тежки, водещи до артрозни изменения, които с времето се усложняват. Прогнозата за пълно възстановяване е неблагоприятна. Както при получаване на травмите, така и в следствие, при наложилите се няколко интервенции, ищецът е търпял силни болки, които с времето и лечението постепенно са намалявали. Получените травми не подлежат на пълно възстановяване, ограничените и болезнени движения в дясната тазобедрена и колянна стави нямат благоприятен прогнозен резултат, частично могат да бъдат преодолені с допълнително още рехабилитация, евентуално балнеолечение, оперативно лечение за отстраняване на имплантите от тазобедрената става. Ищецът ще има проблем с клякането и продължително стоене прав, носене на тежести и др. Видно от представеното ЕР на ТЕЛК (л. 369), предвид уврежданията, на ищеца, в т.ч. тежка десностранна гонартроза, е определена 60% трайно намалена работоспособност, с противопоказни условия на труд: натоварване на долен десен крайник, работа в студена и влажна среда. От данните в цитираното ЕР и от показанията на св. Н.а, се установява, че преди ПТП, ищецът е работел като шофьор на тежкотоварен автомобил. Съдът кредитира и дава вяра на показанията на тази свидетелка, отчитайки евентуалната ѝ заинтересованост, при съобразяване с разпоредбата на чл. 172 ГПК, ценейки ги с всички други доказателствописмени и гласни, с които те изцяло кореспондират, още повече, че свидетелката е непосредствен свидетел на преживяванията на ищеца, има непосредствени впечатления от състоянието му преди и след произшествието, показанията ѝ се подкрепят и от заключението на СМЕ, предвид и разясненията, дадени от в.л. в о.с.з. – пътуването от местопроизшествието до болницата в гр. София ищецът понесъл трудно и с много болки, напълно обездвижен, повръщайки; при последвалите няколко операции в рамките на около два месеца, ищецът имал нужда от непрестанно обгрижване (не можел да се движи, пиел вода със сламка, с помощта на свидетелката Н.а, която била неотлъчно до него в болничната стая, не можел да си вдига главата), не можел да спи, имал силни болки, което наложило допълнителен прием на обезболяващи медикаменти; впоследствие и консултация с психолог. След завръщането си в Търговище, ищецът отново имал нужда от помощ за елементарни нужди- едва след два месеца вече можел да става сам, с помощта на

проходилка, да ходи до тоалетна, до кухнята. След това тръгнал с патерици. Понастоящем ходи с бастун, като започнел да го боли много тазът, тогава използвал и двете патерици. Все още не може сам да си обуе чорап, обувка, тъй като, поради липсата на колянно капаче, не може да си свие десния крак; не може да се навежда, не може дълго време да седи или да върви; все още не може сам да се обслужва и има нужда от помощ от някого. След преживяното ищецът станал много нервен, и сега продължава да пие успокоителни, през нощта не може да спи.

Така установените болки и страдания, преживяни от ищеца, както в момента на удара, така и непосредствено след това, по време на оперативните намеси, дискомфорта в обичайните му ежедневни дейности (и продължителността на възстановяването, неприключило към настоящия момент), последиците и занапред – болки при студено и влажно време, и при физически усилия, затруднения в движението, необходимостта от допълнителни интервенции и рехабилитации, дават основание същите да бъдат определени като надвишаващи средния интензитет, предвид и определянето от СМЕ на счупванията и последиците като тежки, с неясен прогнозен резултат и непълно възстановяване. При тези обстоятелства, стойността на претърпените от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, както и други негативни изживявания, предвид вида, естеството, характера и степента им, описани от вещото лице и свидетелката, следва да се определи в размер на 120 000 лв., съобразно изискванията на чл. 52 от ЗЗД, като не са налице предпоставките по чл.51, ал.2 от ЗЗД за намаляване на обезщетението, тъй като остана недоказано релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, вследствие непоставен предпазен колан - от показанията на св. Зюлкяров безспорно се установи, че ищецът е бил с поставен такъв, като поради обстоятелството, , че ударът е бил в предната дясната част на МПС-то, където е пътувал ищецът и получените деформации по превозното средство, се е наложило поставеният от ищеца колан да бъде срязан, а самият той - освободен от заклещването с помощта на пристигналите медицински лица. Тези показания останаха необорени от ответника, в чиято тежест е доказването на това възражение, в каквото насока съдът е дал указания с определеното по чл. 374 от ГПК.

От така определената парична равностойност (120 000 лв.) следва да се приспадне изплатената доброволно, преди предявяване на иска, сума в размер 53 000 лв. (с преводно нареждане от 08.03.21 г.- л. 249), при което искът се приема от съда за основателен за сумата от 67 000 лв. До този размер претенцията за обезвреда следва да бъде уважена, като в останалата част до пълния му размер от 147 000 лв. предявеният иск следва да бъде отхвърлен, като неоснователен. При преценката съдът съобразява и обстоятелството, че се касае за сравнително млад човек, на около 40 години, в разцвета на силите му, чийто живот процесното ПТП коренно преобръща – като възможности за работа, за самостоятелно обслужване, от работлив, енергичен човек ищецът се е оказал в състояние, налагащо да бъде зависим от своите близки и при елементарните си нужди, с тежка степен на двигателен дефицит и невъзможност да упражнява професията си на международен шофьор. В същото време, съгласно СМЕ, състоянието не е необратимо, може да се очаква подобрение, при

последващи рехабилитационни процедури, балнеолечение, допълнително оперативно лечение.

Относно размера на иска за имуществени вреди:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства и приетото заключение на СМЕ се установява наличието на пряка причинно- следствена връзка между претърпяното увреждане и направените разходи както за закупуването на въпросните консумативи и лекарства, така и за необходимостта от ползването на самостоятелна стая и придружител при болничния престой в „Пирогов“, за които разходи ищецът е представил съответните документи, удостоверяващи заплащането им.

Обезщетенията следва да се присъдят ведно със законната лихва за забава върху главниците, считано от датата на отказа – 22.02.2021 г. до окончателното заплащане на възнаграждението.

Ответникът е ВЪЗРАЗИЛ в отговора си по отношение на акцесорния иск, с възражение и за изтекла 3-годишна давност, съгласно чл. 378, ал.8 от КЗ, вр. с чл. 111в от ЗЗД – очевидно възражението за давност е неотносимо към настоящия казус, след като искова претенция за присъждане на лихви за забава върху двете главници е от 22.02.2021 г. (датата на произнасяне от страна на ответника, предвиден в чл. 496 от КЗ – т.е. не е изминал период повече от 3 години от ПТП, настъпило на 28.04.2019г., а ИМ е от 31.03.2021 г.

По разноските: Страните са претендирали разноски.

Ищецът е освободен от държавни такси и разноски. Искането е за присъждане на адв.възнаграждение за извършеното от адв. Я.Д. процесуално представителство - на осн.чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът претендира разноски, по списък по чл. 80 ГПК: общо 550 лв., от които 250 лв.- депозит за СМЕ и САТЕ, и 300 лв.- юриск.възнаграждение.

С оглед изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца адв.възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/9.07.2004г. за минималните размери на адв.възнаграждения, в размер на 2 242,83 лв., съобразно уважената част на иска, а по сметка на съда –д.такса в размер 3004 лв. и направените по делото разноски за възнаграждения на вещи лица и свидетел в размер на лв., съобразно уважената част от иска - на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

На осн.чл. 83, ал. 2 от ГПК ищецът е освободен от внасяне на държавни такси и от разноски към бюджета, но не и от заплащането на разноски към ответната страна, съразмерно с отхвърлената част на иска, възлизащи на 283,70 лв. – на осн.чл. 78, ал. 3 от ГПК.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК 040451865, със седалище и адрес управление гр. София, ул. „Тодор Александров“ 18, представлявана от Д. Т. - изп.директор и Б. П. – главен изп. Директор, **ДА ЗАПЛАТИ на Н. ЗЮЛК. Н., с ЕГН *******, с адрес: с. *****, обл. *****, ул. „*****“ № ****, чрез пълномощника му адв. Я.Д.-САК, съдебен адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ****, ет. **** **сумата от 67 000 лева** (шестдесет и седем хиляди лева) - представляваща застрахователно обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от телесни увреждания и други негативни изживявания, **както и сумата 8 100 лв.** (осем хиляди и сто лева) - имуществени вреди, които вреди са настъпили в резултат на ПТП от 28.04.2019 г. в РРумъния, на Автомагистрала 1, по посока от гр. Тимишоара към гр. Лугож, причинено от водача на МПС „Рено Мастер“, с рег.№ Т 2772 АК, застраховано при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица с действие от 03.02.2019 г. до 02.02.2020 г. - **на осн. чл. 432 ал. 1 от КЗ**, ведно със законната лихва върху горните главници, считано от 22.02.2021 г. до окончателното им изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди в размер над 67 000 лв. до предявения размер от 147 000 лв. – като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК 040451865, гр. София, да заплати адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗАДв. в размер на 2 242, 83 лв. на процесуалния представител на ищеца- адв. Я.Д. Д. от САК, с адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ****, ет. ****, а по сметка на Окръжен съд-Търговище държавна такса в размер на 3 004 лв. и направените по делото разноски за възнаграждения на вещи лица и свидетел в размер на 232,42 лв., съобразно уважената част от иска - **на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.**

ОСЪЖДА Н. ЗЮЛК. Н., с ЕГН ***** да заплати на Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК 040451865, гр. София, направените по делото разноски за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение в размер на общо 283,70 лв., съобразно отхвърлената част от иска - **на осн.чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____